

בכתבתו של אורי אבנרי "האדם הזה" (הנדון, העולם הזה 2003), הוא מבקר את שלושת המנהיגים נותני-הטון החשובים שלפני מלחמת יום-הכיפורים; גולדה, גלילי ודיין.

אשר לביקורת נגד גולדה וגלילי, אני מסכים לחלקה. טענה קשה לי לסיגנון, ובייחוד שהוא אדם המציג עצמו כאינטלקטואל חופשי בדיעותיו, איש השכל הישר וההיגיון הבריא, שראיתו את הציאות מפוכחת. אלה אלה הם תארים שמר אבנרי מרבה לייחס לעצמו ולשמאלנים שונים.

אורי אבנרי מעריך ומכנה את דיין ב"תואר נכבד של 'הלא-יוצלח המוגזמנטארי' לי ביותר", או "מדינאי עתיר-ביזיונות, והוגה-דיעות שכל מילה שיצאה מפיו הופי רכה על-ידי המציאות". כן הוא מאשים את חברי-הכנסת, את הטלוויזיה ואת מרבית עם ישראל, בסגידה לאליל שדמותו ורעיונותיו נופצו במלחמת יום-הכיפורים. זאת, מחד.

מאידך, כתבי וצלמי העולם הזה צרו על משה דיין על כל צעד ושעל, וכל מילה שנשמעה מפיו הפכה כותרת מצולמת ורע-שנית. זאת ועוד. מר אבנרי בחר בדיין, בשנת 1968, כאיש-השנה, והעלה על נס את דמותו כאיש חזון ומעשה.

לפיכך, כלל לא ברור בשם איזה היגיון הסיק אבנרי את המסקנות שהעלה בכתבתו. לכל אדם במדינה, זולת אבנרי, יש

הזכות למתוח ביקורת על משה דיין, מע"שיו ורעיונותיו. או שלכל הדעות, מן ה"ראוי היה שיודה אבנרי כי טעה בהערכת האיש, ולא יעמיד פנים כאילו ההאשמות שבהן הוא מאשים אחרים הוא, אישית, לא לקה בהם.

המסקנה המתבקשת היא: "חכמים, הי' זהרו בדיברכם!" אני עצמי קורא ותיק מאד של השבועון, ומסכים ומחייב הרבה מהמפרסם בו. אולם במה שקשור לאופן שבו אתם מת'יחסים לדיין, אני חושב שהוא נבון ו"אובייקטיבי".

מנשה שאבי, אורי-יהודה

אם הקורא שאבי הוא ותיק, הרי זכרונו בגד בו. העולם הזה מתח ביקורת חריפה, גוברת והולכת, על משה דיין מאז מלחמת ששת-הימים והלאה, שהגיעה לשיאה בשנים שלפני מלחמת יום-הכיפורים. "איש השנה" של העולם הזה אינו עיטור ואינו תואר-כבוד, אלא בא לציין את האיש שהשפיע ביותר על מאורעות השנה, "לטוב או לרע".

האשה האיריאלית

אם התכוון העולם הזה (2006) במאמרו על לאה רבין להשמיצה, הרי הוא משול לבילעם.

המאמר שיכנע אותי שלאה רבין היא אשה מסורה לבעלה, משתפת בבעיותיו, משתדלת להקל עליו את תפקידו האתראי, ובכלל ממלאה על הצד היותר טוב את ה-

תפקיד הקשה של אשת ראש-הממשלה. תיארם אשה כימעט איריאלית. יחיאל רמון, ירושלים

לאה וז'אקו

אני מעריצה את אומץ-ליבה של לאה רבין, שהיא מעמידה את עצמה ליד ז'אקו-לין קנדי. אפשר לקרוא לזה גם במילה אחרת...

חיים ברי-און, תל-אביב

האירוניה הדקה שבה הכרתם את תמור נתה של לאה רבין ליד ג'אקו-לין קנדי אונאסיס, אינה במקומה. על כל פנים, היא מעידה על לוח-ערכים משובש.

הגב' קנדי לא עזרה לבעלה מעולם, חוץ מאשר בקישוט הבית הלבן. אחרי ש"נרצח", ביישה את זיכרו כשהתחנה בשביל כסף (אומנם הרבה כסף), ועכשיו היא בסך-הכל מין נערת-שעשועים בינלאומית ו"נערת-שער לעיתוניקיטש של נשים".

אולי לאה שלנו לא תנצח את ז'אקו-לין בתחרות-יופי, אבל היא בוודאי ממלאה תפקיד הרבה יותר חיובי. שלמה כהנא, ירושלים

חזיר גברי

אילו הייתי אמריקאית, הייתי אומרת שאת המאמר הזה כתב "חזיר שוביניסטי גברי". מכל מילה בו נוטפת שינאה למין הנשי, זילזול ובוז.

(המשך בעמוד 8)

לאה רבין וז'אקו-לין קנדי מי יותר חיובית?

לה ולי

הסבון לאוהבים להיות יחד

לה ולי - הסבון לאוהבים להיות יחד.

ב-3 צבעים ובניחוח מיוחד

חדש מעץ הזית